

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an . . . . . 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an . . . . . 80 „		
Pe un pătrar de an . . . . . 40 „		
Un număr . . . . . 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an . . . . . 260 Lei.		

„Teamă justificată“.

Sub acest titlu „Glasul Adevărului”, organ al Sfintei Episcopii a Buzăului publică anumite constatări, vătămătoare Bisericii, cât mai ales organelor sale conducătoare la sate, preoților.

Este vorba de serbările îndatinate la finea fiecărui an școlar, serbări al căror program se compune, de obicei din recitări, cântece, dialoguri, piese de teatru etc.

Serbările acestea își au importanța lor pedagogică, pe care nimeni nu o poate contesta. Se consacră valorile individuale ale școlarilor; elementele destoinice se premiază; toate într-o atmosferă de impunătoare solemnitate, dar și de caldă intimitate. Căci la aceste serbări vin și părinții școlarilor, vin rude, prieteni și cunoscuți, satul întreg. Învățătorul apare în fața lor ca un părinte bun dar drept; el iubește pe toți elevii săi, dar remunerează numai pe cei diligenți și ascultători. Autoritatea învățătorului are cel mai potrivit prilej de a se manifesta și a se impune la aceste serbări de sfârșit de an. Vorbele sale sunt vorbe de oracol: gesturile sale gesturi de artist desăvârșit iar atitudinea lui, toată de apostol, care grăiește sentențios și grav. Elevul laudat în aceea zi de gura învățătorului, se bucură de considerație deosebită în fața celor mici și celor mari o zi, două, un an întreg. Cel nelăudat rămâne tăcut, umil se face mai mic și neobservat când trece în fața lumii pentru care persoana sa n'are deosebită importanță.

La serbările sfârșitului de an școlar se impune să fie și preotul de față. Adevărat, preotul are puțin contact cu copiii de școală, în orele de Religie. Dar acești școlari n'au trecut ei toți prin mâna preotului când au primit taina sfântului botez? Nu preotul le împărtășește prin mirungere, întărirea în darurile Sfântului Duh; nu el îi cunună în floarea vârstei, iar la bătrânețe

nu el îi întărește în suportarea cu liniște și resignare a morții și în urmă — după moarte — îi petrece la lăcașul de veci?! Dela leagăn până la moarte — mai mult decât părinții firești — preotul îi are în paza lui duhovnicească și le călăuzește pașii lor spre bine, spre mântuire!

Preotul este întâiul om al comunei; cel dintâiu dignitar, preotul este deci cel mai mult chemat și autorizat a fi de față la aceste serbări de finea anului școlar...

Să vedem însă ce zice, în această chestiune, susamintitul organ:

„Noi preoții din unele sate, în fiecare an ne ducem la astfel de serbări școlare, cu oarecare teamă — adeseori justificată — mai ales în satele unde chestiunile mărunte distrug scânteia divină de dragoste creștinească dintre cei doi luminători: preotul și învățătorul.

Repet: teama noastră are temei pentru că felul cum s'au desfășurat în trecut prin unele sate aceste serbări, cu recitări al căror conținut era o bătae de joc la adresa preoților bisericii și altor lucruri sfinte și sfințite; cu dialoguri, și piese de teatru insultătoare la adresa acelorasi persoane, nu ne lasă decât de trei ori amărâți;

1. Că ienoriașii au prilejul blestemat să audă chiar din gura copilașilor lor astfel de batjocuri;
2. Că sunt puse aceste vlăstare nevinovate să rostească papagalicește lucruri condamnabile;
3. Că un astfel de învățător nu știe să facă educație copiilor în ritmul vremurilor de față, periclitând disciplina și ordinea în stat, dovedind prin aceasta că statul îi plătește de prisos.

Uită un așa învățător că privirea tuturor pedagogilor actuali este îndreptată exclusiv asupra educației morale în școală ca și'n armată.“

Ca să justifice această teamă, autorul articolului citat o ilustrează cu un caz concret întâmplat într-o comună din eparhia Buzăului. Învățătorul pusese pe un elev să reciteze anecdo-

te insultătoare la adresa clerului; preotul, care era de față, a protestat. S'a iscat un scandal — care pentru poporul spectator — numai edificator nu a putut fi!

Cazul s'a întâmplat dar într'o comună situată într'o eparhie depărtată de noi. Din fericire noi încă n'am înregistrat cazuri detestabile ca cel din comuna Nenciulești. Invățătorii noștri, crescuți într'un duh mai apropiat de cel al evangheliei, au știut să dea preoților cinstea cuvenită, în vorbă și în faptă... Înregistrăm însă altfel de surprize, din altă parte?

Un ordin al Ministerului de Instrucție Dir. Gen. a învățământului particular. Ordinul are Nr. 32.967 din 6 Aprilie 1929; se referă tot la *serbările școlare*. La organizarea lor. Dar ordinul e incomplet. În numărul proximal al Gazetei Oficiale — a Inspectoratului școlar regional din Timișoara — (unde apăruse și cel dintâiu) — ordinul se completează cu încă un aliniat. Aliniatul e de următorul conținut:

„Totodată Ministerul revenind asupra penultimului aliniat din circulara Nr. 127025 — 1928, scutește direcțiunile școalelor particulare de a vă mai înainta spre aprobare programul serbărilor cu 10 zile înainte de data ținerii lor, rămânând însă obligate, să invite totdeauna la serbări, oficialitatea locală (inspector, revizor, primar, etc.) Inspector Șef: (ss) Sabin Evuțian.“

Dacă în acest ordin — supliment n'ar figura alături de inspector și revizor, *primarul* comunei, n'am avea nimic de zis. Se invită oficialitatea *școlară* și punct. Vedem însă că se invită *primarul* și se omite cu totul *preotul*.

Se poate una ca aceasta, iubite cetitor?! Să se înlocuiască preotul, *părintele comunci*, cu *primarul*, un om prea adeseori analfabet? Se poate aceasta într'o vreme de acută criză religioasă și morală?...

Preoții din eparhia Buzăului se simțesc în legitimă și justificată supărare, dar, față cu noi se pot mândri, căci până când acolo se invită preoții la serbări, *preoții noștri îi înlocuiește deacuma primarul*.

Biblie și Știință.

Diaconul *Al. N. Constantinescu* într'o broșură de 32 de pagini, ne dă câteva reflexii fugare asupra raportului dintre Biblie și Știință.

Raportul dintre Biblie și Știință e o justificare rațională a unui teolog ortodox care simte conexul ideilor divine și științifice.

Biblia e o carte inspirată de divinitate, ea conține *adevărul*, totuși valoarea ei e contestată de o anumită categorie de oameni. Acești oameni își zic „oameni de știință“, cu toate că adevărații oamenii de știință nu au contestat niciodată *valoarea Bibliiei*.

Edouard Montel ne spune lămurit că nici-o operă religioasă la nici un popor n'a fost așa de mult studiată ca și Biblia*.

Biblia e cartea multiplelor cunoștinți ale disciplinei sufletești, ea e o operă cu diverse idei istorice, filosofice, sociologice, științifice. Multiplicitatea cunoștințelor ne îndreptățește la o sinteză generală de concepție asupra vieții.

Diaconul Constantinescu caută ca să le răspundă pseudo-științificilor, cari din cauza cunoștințelor limitate de teologie n'au decât cuvinte fugare atunci când vorbesc despre Biblie.

Broșura conține 4 predici rostite la diferite ocazii, e o documentare a valorii *morale* și *sociale* a *Bibliiei*.

De această chestiune se ocupă și *Arhimandritul Scriban*; documentarea Arhimandritului Scriban e justificarea atât de mult dorită de mulți intelectuali și preoți a Vechiului Testament. Mai ales în zilele noastre valoarea Vechiului Testament mulți o discută și cei mai mulți nu o înțeleg deplin.

Doritorii de a înțelege pe deplin valoarea Vechiului Testament pot urmări articolul Arhimandritului Scriban și cele cari vor urma.**

Biblia poate sta alături de cele mai de seamă cărți de știință, dar în cazul acesta cercetătorul trebuie să țină seamă de toate împrejurările timpului în care a fost scrisă.

Diaconul Constantinescu, ne dă câteva citate de mare preț *J. Rousseau, Goethe, Biot, Bettex* ș. a.

Bettex spune: „Biblia e o carte care rezolvă în câteva vorbe chestiunile cele mai profunde, cari au neliniștit totdeauna omenirea; ea răspunde copilului și se joacă cu înțelepciunea înțelepților.“ (pag. 13.)

Deasemenea citatele din Sf. Scriptură, ne spun despre înțelepciunea divină care-i baza vieții creștine.

Vechiul Testament e strâns legat de Noul Testament, valoarea lor morală e însemnată, neapărat Noul Testament e mult superior Vechiului Testament, acest argument e pe deplin învederat de toți teologii creștini.

Prin publicarea broșurii „Biblie și Știință“ Diaconul Constantinescu a semnalat o problemă, care se pune azi cu toată seriozitatea. Ea se pune în sufletele tuturor oamenilor intelectuali, de aceea e necesar ca toți teologii noștri să atragă atenția asupra valorii *morale* și *sociale* a *Bibliiei*.

Prof. C. Rudnean

*) *Edouard Montel*, Histoire de la Bible, Paris 1924 pag. 5.

** *Arhimandritul Scriban*. „Mai merge cu Vechiul Testament în învățământul religios?“ Biserica Ortodoxă Română Nr. 5. Mai 1929 pag. (419—30).

Sfințirea

părților renovate și adaptate la biserica din Apadia.

Sâmbătă în 29 Iunie a. c. s'au sfințit părțile renovate și cele adaptate la biserica noastră din Apadia, după ce le-a premers colaudarea — prin delegatul arhieresc, protopresbiterul tractului Caransebeș, P. O. D. Andrei Ghidiu.

Delegatul arhieresc a vorbit, la acest înălțător prilej, despre sentimentul național și simțul cel de jertfă al poporului nostru românesc.

Parohul locului, pâr. *Nicolae Cornean* a răspuns prin cuvântarea ce urmează:

Prea Onorate Domnule Protopresbiter,

Iubiți Credincioși,

Prin contribuția poporului credincios și prin truda noastră a conducătorilor acestei comune bisericesti, dat ne-a fost să ridicăm acum 33 ani acest măreț lăcaș, întru mărirea lui Dumnezeu și întru pomenirea fericiților noștri înaintași. Actul sfințirii a fost săvârșit la Pogorârea Sf. Duh a anului 1897 prin Prea Onorat D-Voastră.

Dintele vremii a deteriorat în întretimp sânta noastră biserică, încât în toamna anului trecut am fost nevoiți să începem lucrările de renovare. Ele s'au terminat acum, și biserica noastră strălucește în noua-i podoabă, ce i-a fost dată tot prin contribuția obștei.

Și tot Prea Onorat D-Voastră aveți cinstea, ca reprezentând pe Prea Sfințitul nostru episcop diecezan Iosif, să o dați astăzi sublimei sale destinații.

Retnarc cu vie bucurie și cu vădită satisfacție suffetească contribuția morală a Prea Onorat DV., ce neîncetat timp de 41 de ani ați deșus pe altarul acestei sfinte biserici și a școalei noastre confesionale. Drept aceea, acum când îndeplinim iarăși împreună un act înălțător și bineplăcut înaintea lui Dumnezeu, poate ultimul la apusul vieții noastre zbuciumate, îmi țin de datorință să vă espirăm recunoștința și mulțumirile mele și ale turmei ce o conduc timp de 46 ani, pentru tot sprijinul valoros ce ni l-ați acordat, pentru ostenețele ce vi le-ați luat în toată vremea, întru ridicarea prestigiului acestei comune, cât și pentru sfaturile și învățămintele părintești de cari nici odată nu ne-ați lipsit.

Numele D-Voastră, Prea Onorate Părinte, va străluci multă vreme pe catapiteasma acestei biserici și în amintirea generațiilor de credincioși, ce se vor succeda în această comună.

Incât mă privește, mi-am văzut și acest ultim vis al vieții mele îndeplinit. Las urmașilor mei o comună bisericască bine organizată, credincioșii închegați într'un mănunchi consolidat

în frica lui Dumnezeu și în iubirea tață de aproapele; las o biserică impunătoare și falnică, care va vesti generațiilor viitoare vrednicia celei de astăzi, las o școală corespunzătoare cerințelor legii și las o viață îndelungată și neprihănită, trăită în muncă, cinste și omenie.

Drept amintire a acestei vieți, strâns unite cu desvoltarea acestei comune din ultima jumătate de veac, dăruit-am dimpreună cu familia mea, al II-lea clopot care astăzi prin glasul său de metal vestește printre lanurile bogate și poienile roditoare ale Apadiei, marele praznic al reînnoirii sfintei noastre biserici.

Prea Onorate Părinte.

Binevoii a tălmăci Prea Sfințitului nostru Arhipăstor mulțumirile noastre fiiesti, pentru delegarea Prea Onorat D-Voastră, cu săvârșirea sfințirii bisericii noastre renovate, asigurându-l că turma sa de aici este tare în credința strămoșilor noștri.

Esprim profunde mulțumiri Prea Onorat DV. pentru jertfa ce o aduceți la înaintata bătrânețe, venind și astăzi ca în totdeauna cu dragă inimă în mijlocul nostru. Esprim mulțumiri tuturor donatorilor și celor cari au ostenit fără șovăire întru împodobirea acestui măreț Templu.

Iar Ție, părinte al îndurărilor cu osârdie îți cerșim, revarsă-ți și în viitor mila Ta cea nemăsurată asupra tuturor servilor Tăi din această comună bisericască, binecuvântând casele și holdele lor cu belșug în toată vremea și mântuindu-i pe ei de toate nevoile sufletești și trupești, ca pe unii cari sunt bineplăcuți feței Tale celei în veci strălucitoare, acum și pururea și în vecii vecilor Amin.

Cuvinte înțelepte.

Nici un dușman nu e mai înverșunat ca slăbiciunile tale.

*

Puterea ta începe numai din ziua, când înțelegi cu adevărat, cât de mare e slăbiciunea celorlalți:

*

Vorba încurcă, fapta lămurește.

*

Cu cât ascuți mai bine la glasul sufletului tău, cu atât vei fi auzit mai departe.

*

Cine e cu adevărat tare, n'are nevoie de slăbiciunea altora ca să-i poată învinge.

(D. Gh. Chițoiu „Crestături“)

Mântuirea

celor doi orbi. Matei IX, 27—35.

Perfecțiunea deplină, absolutul este unul.

Zi-i adevăr *adevărat*, zi-i bunătate *desăvârșită* sau dreptate *absolută*; toate sunt unul și același lucru, într-o unică noțiune se contopesc toate.

Pentru înțelegerea laică și curentă acest *tot* desăvârșit și *unic* se fărâmițează, îmbracă felurite forme, ce cu timpul devin părți de sine stătătoare. Aceste părți separate — devenite entități aparte — păstrează totuși o indestructibilă legătură atât între singuratecile părți cât și între dânsule cu cauza generatoare. Așa sunt legăturile dintre om și om, cele dintre om și Dumnezeu; sau legăturile între diferitele manifestări ale sufletului omenesc, atât acelea între sine, cât și raportul fiecăreia cu sufletul...

Dumnezeu este pentru creștin întruchiparea tuturor desăvârșirilor. Dumnezeu este absolutul și absolutul este Dumnezeu.

Disciplina teologică a dogmaticii, preocupată eminent de ființa și caracterul lui Dumnezeu, obicinuește a-i atribui însușiri, două feluri de însușiri. Și de ce? Nu este oare *atotbunul* unul și același cu *atodreptul*? S'ar părea că de pildă *iertând* pe cel rău, Dumnezeu n'ar mai putea fi nici măcar drept, necum atodrept. Dar oare justițiile lumești nu iartă și grațiază atât pe des pe cel vinovat și nimeni nu le acuză de nedreptate, dimpotrivă, se laudă gesturile lor?!

Atotbunătatea și *atodreptatea* sunt una și aceeași însușire a lui Dumnezeu; când este bun, El este și drept. Privite din laturi omenești, din puncte de vedere deosebite, ne apar ca două însușiri independente una de alta, separate. Și sunt două numai pentru înțelepciunea noastră simplistă omenească. *Adevărul este* — și la acesta voiam să ajung — că *aceste însușiri singuratece se confundă cu însăși ființa dumnezeiască, unică*. Adecă *Atodreptul* este Dumnezeu, *Atotbunul* este același Dumnezeu, Care mai este și atotștiutor, atotînțelept etc. Nu sunt dar mai mulți dumnezei, ci același Dumnezeu care este atotbun, este și atotînțelept, atotștiutor etc.

Adevărul absolut se divizează, nu alcătuiind mai multe adevăruri, căci precum am spus adevărul este unic, ci în scopul unei accepțiuni adecvate minții omenești...

*

Prea estinsă reflexie asupra acestor *adevăruri* am încercat, stimulat de cuvintele Evangelistului Matei. „Și străbătea Iisus prin toate cetățile și orașele, *învățând* în soboarele lor, și propovă-

duind Evangelia împărăției și *vindecând* toată boala și toată neputința întru norod“. IX. 35. Este ultimul vers din capitolul *vindecărilor* minunate, săvârșite de Mântuitorul Christos.

Vindecările se fac aci, numai cu cuvântul, dincolo și cu fapta. *La Dumnezeu sunt toate cu putință*. El *învață* și *vindecă*, scoate demonii fără să se sinchisească de cuvintele insultătoare ale fariseilor: „Cu domnul dracilor scoate pe draci“.

Iisus Christos a venit să mântuiască lumea, răscumpărându-o cu prețul sângelui Său. Spre aceasta a luat chip de om. „Ne putându-se ridica omul la Dumnezeu — zice fericitul Augustin — a trebuit să se coboare Dumnezeu la om“. Omul era pervertit sufletește, neînvațat, rob al pasiunilor și patimilor felurite. Spre acest scop *Mântuitorul* primește chemarea întreită de *preot învățător* și *împărat*.

Cu un cuvânt Iisus Christos, în raport cu lumea izbăvită de El, se numește Mântuitor. Se înfățișază acest Mântuitor în mai multe aspecte, cele trei amintite, după felurile Sale lucrări de mântuire. Dar oare nu este și *Împărat mare*, stăpân al tuturor durerilor lumești, *mielul* care se jertfește pe cruce? Nu este El cel mai neîntrecut *învățător*, *preotul*, care aducând cea mai curată jertfă zice, *iartă-le lor Doamne, că nu știu ce fac!*? Veacuri peste veacuri vor trece și niciodată învățătorii omenești nu vor pecetlui mai demn vorbele cu fapta lor, ca Mântuitorul, care se roagă pentru călăii Săi?! *Preotul mare* aduce jertfă neîntinată corpul Său; corp în care *stăpân împărătesc* este sufletul asupra pornirilor cărnii; sufletul blând și iertător al *învățătorului*, care cu lacrimi de sânge în ochi continuă să învețe blândețea, *mila* și adevărul!

Dar să revenim la Evangelia zilei.

Iisus vindecă întâiu doi orbi, cari credeau în puterea Lui, pe urmă scoate demonii dintr'un mut și iarăși continuă să *străbată prin toate cetățile și orașele, învățând în soboare și propovăduind Evangelia împărăției și vindecând toată boala și toată neputința întru popor*.

Interesant se remarcă în această Evangelie două din chemările messianice ale Mântuitorului. El *învață* pe popor și *vindecă* neputința dintr'ânsul; la vindecarea celor doi orbi aceste două lucrări se efectuează aproape simultan. Orbii i-au crezut Lui, zicând: *Așa Doamne! Atunci s'a atins de ochii lor, grăind: Dupre credința voastră fie vouă!* (Matei IX, 28—29). Subtilă este operația de demarcație între latura învățătoarească sau profetică și cea împărătească a lucrărilor Domnului în redarea vederii celor doi orbi. Cum amintirăm mai sus, par a se fi produs ambele simultan, totuși o analiză mai atentă trebuie să

ne ducă la constatarea, că orbii cunosc *întâiu* — măcar din auzite — minunile lui Iisus, cred în puterea tămăduitoare a Lui, — manifestându-și tare această credință în temeiul căreia Iisus îi mântue. El îi *învățase* dar pe orbi — indirect prin semenii lor, — în urmă, *stăpân* și *Domn* al împărățiilor toate, alungă neputința orbilor, vindicându-i deodată.

Mai dificilă este aflarea chemării *preoțești* a Mântuitorului, în această Evanghelie. La prima cetire nu observi nimic în această privință, și poate nici la a doua sau a treia cetire. O cercetare meticuloasă — fără pretenție de exegeză sau aprofundare a textelor — te lămurește și asupra acestui lucru. Mântuitorul *atinge* ochii celor doi orbi — zice sf. Evangelist. Gândiți-vă acum, iubiți creștini, au preotul în administrarea sfințelor Taine nu *atinge* pe cel chemat să le primească; și în special Taina sf. Maslu, când preotul ungându-l *atinge* pe bolnav, nu ne prezintă o desăvârșită asemănare cu miraculoasa tămăduire din Evangelia zilei de azi!?

Iată cum lucrarea de *mântuire* a lui Iisus Christos este una, și numai pentru posibilitatea înțelegerii noastre ea se prezintă întreită!

Iertăm ori urîm!

Meditație de preotul: Sinesiu Bistreanu.

Era în veacul al treilea din creștinism; trăiau, în orașul Antiohia, doi buni prieteni, și anume preotul Sapriciu și mireanul Nichifor. Prietenia lor atât de sinceră ani de-a rândul, deodată și pentru o nimica toată se preface într'o ură nedumerită, așa că de se întâlneau pe stradă chiar nu-și mai dădeau nici binețea obicinuită între oameni. Nichifor era o fire mai blândă, om mai iertător, nu-l lăsa firea să supoarte aceasta vrăjmașie și după o luptă grea cu vrednicia sa de om, se hotărăște și roagă un prieten al său să meargă la preotul Sapriciu și'n numele său să-l roage de iertare, dar preotul l-a respins într'un chip neobicinuit de dur pe acesta; totuși Nichifor — deși umilit dar iertător — mai trimite și pe un al doilea prieten, carele se rîntoarce cu acelaș rezultat. Mai apoi, uitând orice umilință, pleacă însuși Nichifor și întinde lui Sapriciu mâna sa ca de împăcaciune, ba ce-i mai mult, ingenunchind îi zice: „De nu poți din propiul îndemn să mă ierți, fă-o cel puțin pentru numele lui Dumnezeu, și te rog cu multă umilință: iartă-mă și nu fi atât de fără milă!“ Preotul rămase rece și nu vrea să știe de iertare.

Ridicând pe la anul 258 d. Ch. împăratul Valerian preresecuțiune contra creștinilor, a

fost și preotul Sapriciu prins și predat judecătorului, carele îi atrage luarea aminte că dacă nu se lapadă de legea lui Christos va fi osândit la moarte; dar preotul mărturisi cu toată sinceritatea, că e preot creștin. Și a fost torturat, el însă pe lângă cea mai crâncenă suferință mărturisea pe Christos, și zicea: „Asupra corpului meu veți fi având putere, deci chinuiți-l în voia voastră, sufletul însă nu-l puteți lua dela mine, că preste el stăpânește Christos, care mi l-a dat!“ Și-l osândiră la moarte prin sabie, ceea-ce el primi cu vădită bucurie; iar pe când îl duceau la locul de execuție fostul său prieten îi ieși în cale, căci dorea să câștige iertarea cel puțin la despărțirea din această lume și-i strigă: „Omul lui Dumnezeu, iartă-mi ce ți-am greșit!“ Sapriciu nu-i dă nici o atențiune. Nichifor ocolind o stradă ieși iarăși înaintea convoiului și ajungând în apropiere de preot, îl împloară mai întetitor să-l ierte, și acum încă n'a fost învrednicit de un răspuns, ori de o privire măcar, ceea-ce pricinui un răs batjocuritor din partea călăilor; iar căpetenia călăilor zicea: „Intr'adevăr că până astăzi n'am nimerit nebuni de seama acestora doi; că unul pentru o nebunie toată se lasă a-i tăia capul; iar celalalt e atât de nebun că ingenunchiază și neconținut cerșește iertare!“ Nichifor, deși respins cu atâta cruzime, nu-și pierde cumpătul, ci însoțește pe preot până la locul de osândă și acolo încă îl mai agrăește: „Scris este, rugați-vă și vi se va da; bateți și vi se va deschide!“ Dar parcă vorbea unui stean de peatră.

Călăul poruncește preotului, zicându-i: „Ingenunchiază, căci ți-a sosit slârșitul!“ — „Și pentru ce oare?“ întrebă preotul. „Aceasta o vei ști tu mai bine decât oricare altul, cred însă că din pricină, că nu jertfești zeilor și disprețuești poruncile împăratului; iar aceasta o faci de hătărul unui om, ce-i ziceți Christos! La acestea, Sapriciu răspunse: „Cruță-ți vorbele și vără-ți sabia în teacă, căci sunt hotărît a mă supune ordinului împăratului!“ Nichifor dureros atins de cele rostite de preot, îl conjura ca aceasta să n'o facă și să nu-și renege legea; dar celce atâta timp rostise evangelia și care câștigase mulțime de credincioși bisericei lui Christos, pornește fără pic de mustrare de conștiință hotărît a jertfi zeilor.

*

În trecut vă întreb acum: vă surprinde oare căderea lui Sapriciu? Eu sincer v'o mărturisesc, că pe mine nu mă surprinde de fel și că mă așteptam la această reavoință și necredință a acestui Sapriciu. — Și-mi veți zice, că de ce oare? De aceia, fiind că eu consideram dela început pe acest preot ca strein de biserica lui

Christos, pentru că nu se conforma învățăturilor și povețelor lăsate nouă de Mântuitorul și că deschisese larg ușa în inima sa, dând intrare slobodă scârboasei uri și nu vrea s'audă de împăcare și să ierte, deci un astfel de om și-a uitat de Christos.

P'acest preot, p'acest Săpiciu îl aseamăn cu mărul frumos și rumen pe din afară, dar pe din lăuntru putred și cu un miez amar; căci lui îi plăcea a fi socotit de creștin, dar numai cu numele, căci era om nesincer sau perfid.

Și-o fi îndeplinit el cât mai conștiincios chiemarea sa de preot, cetind cu evlavie sfânta liturgie, mărturisind și dând sfaturi și povețe, predicând și cuminicând,.... și totuși era un mare păgân; căci n'avea în sine duh creștinesc. Ci făcuse acolo locuință diavolului. Incetase de a mai fi învățacel al lui Christos, deși făcuse adesea serbătorești mărturisiri, că aparține bisericii creștine; și chiar de l-ar fi decapitat călăul păgân, totuși n'avea parte de mucenicie. Or de ar fi ajuns la ușa raiului și se ceară intrare, voacea blândului Christos i-ar fi zis: „Mergi de aici, că nu te cunosc eu!”

Acestuia îi se potriveau cuvintele rostite de Christos când cuvânta pe munte: „Nu tot cel ce-mi zice: Doamne, Doamne, va intra în împărăția ceriului; ci acela ce face voia Tatălui meu, carele este în ceruri. Mulți vor zice mie în ziua aceea: Doamne, Doamne, au n'am prorocit în numele tău și n'am scos draci în numele tău și n'am făcut lucruri minunate în numele tău? Și atunci voi mărturisi lor: Nici odată nu v'am cunoscut, depărtați-vă dela mine. voi făcători de rele!” Evg. Matei 7. 31-23.

(Urmează).

Tatăl.

Cap. II.

Tu, cel ce Tată te numești, socotește toate datorințele părintești, cele ce-ți sunt încredințate, căci a ta datorință este ființa aceea, acaria tu pricină ești bine a o păzi. Dela tine însuși atârână, ca fiul tău să-ți aducă sau binecuvântare sau blăstăm, și să fie sau folositoare sau nefolositoare persoană societății omenesti. Încă din tinerețe, prin bune învățături societății omenesti folositoriu mădulariu îl fă, și în inima lui înrădăcinează temiurile adevărului.

Aplecările cele naturalnice ale lui bine le ia în samă, și până e încă tinăr le îndreaptă, și obiciaurilor celor rele nu le da cale, ca împreună cu tinerețele lui să se învățoseze. Și așa va crește ca un Chedru în vârful muntelui celui mai înalt, și capul său preste toți arborii

pădurei își va înălța. Pruncul ne temătoriu de Dumnezeu aduce părintelui rușine; iară cel ce lucrează drept, e cinste căruntețelor lui. Pământul e al tău, deci nul lăsa nelucrat, și ce sãmânță vei sãmăna aceea vei și seceră.

Învață să fie aplecat, și te va binecuvânta; învață să fie cuvios și smerit, și nu te va rușina. Învață să fie mulțamitoriu și își va câștiga faceri de bine; învață ca să fie și singur făcătoriu de bine și își va agonisi iubire. Învață ca să viețuiască cu cumpăt și va fi sănătos, învață să fie înțelept, și îl va întâmpina norocul. Învață să hie drept, și toată lumea îl va cinsti; învață să fie credincios și nul va certa cugetul. Învață să fie sânguiatoriu și îi va crește averea; învață să fie cătră toți aplecat și cugetul i se va înălța. Învață săși capete știință, și îi va fi viața de folos; învață legea, și îi va fi moartea fericită.

Cap. III.

Fiul.

Dela făpturile lui Dumnezeu, poate omul să învețe înțelepciunea, și învățăturile care acele le arată, singur cătră sine săle tragă. Dute, fiule, în pustie, și privește la tinerul Stărc, și ce vei vedea și vei învăța dela dânsul pune la inimă. Vezi cum acela pre bătrânul său Tată îl poartă pe aripi, îl pune în loc scutit și îi poartă grije pentru hrană.

Blândețele fiului smerit, sunt mai mai de mare odor, decât tãmăia cea din Persia, carea soarelui spre jertfă să aduce și mai desfătă de cât mirosul, carele din câmpul cel plin de aromate, al Araviei, vânturile cele de amează zi cătră noi le asuflă. Fi dară, o fiule! mulțamitoriu părintelui tău, căci el ți-au dat viață, așijderea și maicii tale, căci ea te-au purtat în pântece și te-au hrănit cu lapte. Cinstește graiurile lui, căci pentru al tău bine acele se vor zice; ascultă sfaturile lui căci din iubire ies. El pentru al tău bine totdeauna deșteptat au fost și pentru a ta pace au lucrat; deci cinstește bătrânețele lui și căruntețele nu le socoti întru nimica. Aduți aminte de slăbiciunea prunciei și nealecăciunea tinerețelor tale și cu ertăciune privește slăbiciunile părinților tăi, și în zilele bătrânețelor le fi razim. Și așa cu pace vor intra în groapă; și ai tăi însuși feciori, având deatornică aplecăciune și cinste cătră ale tale pilde, blândețele tale cu fiască iubire le vor răsplăti.

(Urmează)

Iulian Bălăngianu
preot.

La întrebarea mai multor On. preoți, se comunică, că competențele suplimentare pro Ianuarie — Martie, pre cum și cele ordinare pro Maiu a. c. — din motive independente de noi, — încă nu s'au putut ridica dela Administrația financiară.

CASA DIECEZANĂ

ȘTIRI

Al treilea băiat al familiei regale iugo-slave.

Majestatea Sa Regina Marioara a născut Sâmbăta trecută un băiat. Este al treilea prinț al familiei regale iugo-slave. Micul prinț a fost botezat în ziua Sfinților Apostoli Petru și Pavel, primind numele de Paul. În toate bisericile din regatul vecin s'au oficiat slujbe de mulțumită lui Dumnezeu.

O nouă capelă română în Ierusalim. La Ministerul Cultelor se studiază achiziționarea unui teren potrivit ridicării unei capele române în Ierusalim. Un delegat trimis la Ierusalim s'a înapoiat în țară aducând planurile terenurilor celor nimerite acestui scop. Se pare că din aceste terenuri, va fi preferat cel aflat în partea de apus a orașului, în imediata vecinătate a domeniilor deținute de biserica romano-catolică. Pe locul unde se află actuala capelă română — devenită cu totul improprie serviciilor religioase — se vor ridica prăvălii cu produse de artă românească, din vânzarea cărora să se întrețină noua capelă.

„Învățători provizorii“. În ziua de 15 Iulie a. c. se fac alegerile locurilor, respective comunelor în ce privește învățământul primar. Posturile vacante sunt înscrise pe un tablou la inspectoratul școlar și candidații și le pot alege în voie. Normaliștii cari n'au făcut armata și normalistele cari n'au încă vârsta de 20 de ani vor fi numiți „în mod provizoriu“, întrucât n'au dreptul să fie numiți titulari.

„Mult e dulce și frumoasă limba ce-o vorbim,“ dar cea pe care o scriem e... cam altfel. Iată de pildă cum o scrie o firmă din Timișoara, pe o carte poștală deschisă: Onor administrația! Cauza tariful calendarului 1930. Binevoii a ne trimiteți în grabă prețul inserției... totodată cu înștiințarea proviziunii noastre! Fără alt comentariu!

Continent nou. Se pare că diversele expediții exploratoare, cari au luat proporții uriașe în anii din urmă, încep să aducă oarecare foloase. Exploratorul *Byrd*, străbătând cu avionul la polul sud, pretinde că a descoperit acolo un nou continent. Continentul proaspăt descoperit — zilele acestea — ar fi de două ori mai mare decât cel Australian; este situat pe un platou, are numeroși vulcani, gheiziri etc. Descoperitorul va face în curând geografia continentului aflat de el.

Insulă devastată de lăcuste. Gazetele franceze aduc știrea că insula Corsica — în partea sa de sud — a fost devastată câmpia meridională a Corsicei, unde lăcustele au cauzat un adevărat dezastru al pășunilor, pădurilor de măslini, viilor, cerealelor și grădinilor cu pomi fructiferi.

Un dig al Sovietelor pe malul Nistrului. Pe malul rusesc al Nistrului din apropierea nemijlocită a orașului Tighina, autoritățile sovietice sesizate fiind de faptul inundării în acest an al apelor Nistrului — au zidit, pe o distanță de cca 5 km. un dig, în scop de a se apăra de inundările acestui fluviu. Locuitorii orașului Tighina, în frunte cu autoritățile noastre orașanești de acolo s'au întrunit în vederea luării unor măsuri, edilitare, spre a evita pe viitor o revărsare a apelor Nistrului numai pe teritoriul românesc.

Atentat contra acceleratului de Constanța.

De câtăva vreme încoaci într'una se pot ceti în ziarele mari știri despre atacarea trenurilor. Mai nou cetim, că niște atentatori — afirmative țigani — în scop de a provoca deraiere, panică etc. ca în urmă să poată jefui pe călători, au barajat acceleratul de Constanța cu drugi de fier. Mulțumită prezenței de spirit a mecanicului, trenul a putut fi oprit subit și evitată o catastrofă. Atentatorii au fost arestați.

Furtună violentă la Viena. O furtună extrem de violentă s'a abătut alaltăeri seară asupra Vienei, pricinuind enorme stricăciuni. Arborii au fost desrădăcinați, acoperișurile caselor desprinse și luate de vânt. O femeie a fost omorâtă de un arbore luat de vânt. Alte victime nu sunt afară de un număr mare de răniți, pagubele sunt însă foarte mari.

CONCURS.

Pe baza ord. Ven. Consiliu eparhial ddo. 15 Mai 1929 Nr. 1534 B. se escrie concurs pentru ocuparea postului de capelan cu drept de succesiune pe lângă parohul George Ciocoi la parohia de clasa II. din Hitiaș cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare

Venitele:

1. 1/3 (treia) parte din sesiunea parohială.
  2. 1/3 (treia) parte din două intravilane.
  3. 1/3 (treia) parte din două estravilene, cu solvirea dărilor recerute.
  4. Toate venitele stolare uzitate.
- De locuință — deocamdată — se va îngriji alesul.

Se observă, că retribuțiunea dela Stat alesul capelan o va primi amăsurat posturilor vacante de capelan, obveninde.

Recurenții să nainteze cererea de concurs cu documentele prescrise Prea On. Oficiu protopopesic în Buziaș, adresate Consiliului parohial din Hitiaș; să se prezinte cu prealabila însinuare a protopopului trac-tual în o Duminecă sau sărbătoare în sfânta biserică spre a dovedi dexteritatea în tipic — cântare-ora-torie — dar nici de cum în ziua de alegere.

Hitiaș 25 Mai 1929.

George Ciocoi

președinte.

Ioan Stoica

3-3

notar.

În conțelegere cu Oficiul protopresbiterial.

Publicațiune de licitație.

Cu aprobarea Ven. Consiliu eparhial din 12 Decem-vrie 1928 Nr. 7210 E. se publică licitațiune publică cu oferte închise pe Duminecă **14 Iulie** a. c. ora 3 după masă pentru restaurarea acoperișului și invelişului turnu-lui și repararea exterioră a bisericii din Tolvadia, protopresbiteratul Ciacovei.

Devizul de spese se poate consulta zilnic la primăria comunală.

Reflectanții vor depune ca vadiu 10% din suma de întreprindere cu banii gata ori hârtii de valoare.

Comuna bis. își rezervă dreptul să încredințeze lucrările reflectantului care îi oferă mai multă încredere fără considerare la rezultatul licitației și nu va plăti licitanților spese pentru participare la licitație.

Spesele împreunate cu contractul le va suporta întreprinzătorul tot așa ale recepționării.

Contractul devine obligator pentru întreprinzător îndată după semnarea contractului iară pentru comuna bisericească numai după aprobarea din partea Venerabilului Consiliu eparhial.

Tolvadia din ședința consiliului eparhial 6 Iunie 1929.

Tolvadia la 12 Iunie 1929.

Constantin Doboșan.

preot.

Publicațiune.

În conformitate cu încheierea Delegațiunii permanente jud. din 22 Iunie 1929 publicăm concurs de licitațiune publică pentru vânzarea a 2 vaci pur sânge importate din Elveția în etate de 7 ani, una vacă de 4 ani pur sânge crescută în ferma județului, una junincă pur sânge de 2 ani crescută în ferma jud. 3 tauri pur sânge de 16 luni crescuți în ferma jud. 2 tauri pur sânge de 14 luni crescuți în ferma jud. și 2 vițele pur sânge de 6 luni crescute în ferma jud.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu dispozițiunile art. 70—82 din Legea Contabilității publice în ziua de 3 August ora 10 a. m. în localul Prefecturii jud.

La licitațiune pot concura numai comunele din județul Severin, proprietarii crescători de vite domiciliati în județul Severin cum și toate instituțiile economice de pe teritoriul județului.

Cornutele a căror vânzare e cuprinsă în publicațiunea de față se pot contempla zilnic la ferma jud. situată în Logoj Str. Jabărului vis-à-vis de Spitalul public unde vor putea primi și toate referințele cuprinse în caietul de sarcini referitor la condițiunile de vânzare.

Ofertele se vor înainta în plic sigilat și însoțite de recepisa de depunerea vadiumului de 10% din prețul oferit până cel mai târziu 3 August ora 9 a. m. 1929 la Registratura Prefecturii jud. cu mențiunea de „Oferta lui N. N. pentru cumpărarea taurilor, vacilor, vițelor” dela Ferma jud.

Ofertele întârziate, supraofertele cum și cele făcute telegrafic nu vor fi luate în considerare.

p. Prefect:
Dr. Lupea

Șeful serviciului:
I. Borlovan

O casă cu local de prăvălie, în stare bună, precum și diferite mobile se vinde din cauza plecării. — A se adresa la D-nul Karl Ruppert pantofar, Caransebeș, Str. Paul-Chinezu No. 8.

Proprietatea Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului.

VILA DOBOȘAN

din Băile Erculane.

Otel cu bun renume aproape de centru. — Apaduct, lumină electrică, serviciu prompt, prețuri moderate. Regiune romantică de o frumusețe rară. — Vila stă oaspeților la dispoziție începând cu 1 Mai până la sfârșitul lui Octomvrie. — Informațiuni dă:

Administrația „Vilei Doboșan” în Băile Erculane.